

ty wstąpienia członka do spółdzielni i obszaru gruntów wniesionych jako wkład do spółdzielni.

2. Decyzje o zawieszeniu bądź ustaniu zawieszenia spłaty reszty ceny kupna wydaje organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej i powiadamia o tym zarząd spółdzielni produkcyjnej oraz właściwy oddział Banku Rolnego.

§ 3. W okresie zawieszenia spłaty reszty ceny kupna nieruchomości nie nalicza się oprocentowania.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

360

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 października 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uprządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 24, poz. 143, z 1959 r. Nr 1, poz. 4 i z 1960 r. Nr 24, poz. 116) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8 wprowadza się ust. 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„3. Od nie uiszczonych w terminie rat nabywcy są zobowiązani zapłacić odsetki zwłoki w wysokości 0,5% za każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki, nie więcej jednak niż 20% zadłużenia.

4. W przypadkach trudności płatniczych wywołanych wyjątkowymi okolicznościami, jak nieurodzaj, po-

wódź, pożar, gradobicie, śmierć lub ciężka choroba, mogą być udzielane ulgi w spłacie zapadłych należności. Ulgi te polegają na odroczeniu terminu płatności raty na okres do lat pięciu lub na rozłożeniu zapadłych rat na terminy płatności rat następujących przypadających w okresie pięciu lat.

5. Za czas odroczenia lub rozłożenia na raty nie pobiera się odsetek zwłoki.”;

2) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykazy państwowych nieruchomości rolnych, przeznaczonych do sprzedaży, sporządzają organy administracji rolnej prezydiów powiatowych rad narodowych i przekazują je oddziałom Banku Rolnego z oznaczeniem obiektów, dla których są aktualne dowody pomiarowe i klasyfikacyjne.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

361

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 października 1961 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Białowodzka Góra nad Dunajcem” obszar lasu o powierzchni 65,01 ha w Leśnictwie Łososina Dolna Nadleśnictwa Państwowego Nowy Sącz, położony w miejscowości Białowoda, w gromadzie Tęgorze, w powiecie nowosądeckim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały 1 i 2, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1948/1949 — 1957/1958 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i turystycznych naturalnych zespołów buczyny karpackiej i dąbrowy oraz roślinności skalnej, porastających zbocza i szczyt Białowodzkiej Góry w Be-

skidzie Wyspowym, a zawierających rzadkie elementy florystyczne.

4. Na terenie rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,

b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin i ich części,

d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem koniecznych zabiegów zmierzających do zachowania natury tego typu lasu.